

**František Štambera, *Josef Jan Sankot a jeho Dějepis města Telče na Moravě*.
Bakalářská práce, Ústav archivnictví a pomocných věd historických FF JU,
České Budějovice 2009, 48 s.**

Posudek oponenta:

František Štambera se rozhodl ve své bakalářské práci zpracovat zajímavé téma z lokálních dějin Telče a nejbližšího okolí, které má poměrně výrazný přesah do regionálního dějepisectví druhé poloviny 19. století.

Práce mj. mapuje životní osudy radkovského faráře a amatérského historika Josefa Jana Sankota (1825-1882), ale především je věnována dvěma rukopisným verzím jeho nikdy nevydaného Dějpisu města Telče na Moravě (čistopis a podrobnější koncept). Autor zde předvedl řadu logických výkladů o těchto verzích, včetně pravděpodobných předpokladů nedokončenosti práce (zdravotní stav a úmrtí).

František Štambera se zabýval pramennou základnou Sankotova spisu, paleografickou a gramatickou stránkou (poměrně moderní Sankotův rukopis neovlivněný německými školami), zejména však pozoruhodným obsahem tohoto spisu, v němž se prolínají historické i hagiografické výklady, pramenně podložené informace s pověstmi i se zjevnou snahou Sankoty „vylepšit“ dějiny svého regionu a zejména města Telče (cyrilometodějská tradice, počátky města apod.).

V tomto směru je Štamberova bakalářská práce přínosným zhodnocením jednoho díla k telčským dějinám, podstatnou informací o tom, co lze od spisu očekávat – i údaje o Sankotově životě, částečně čerpané z farní kroniky, vhodně doplňují sdělení o tom, proč výsledná podoba jeho spisu byla onou podivnou směsicí různého materiálu.

V kapitole o „posmrtném životě“ J. J. Sankota je přesto patrné, že k ucelenější představě autora bakalářské práce o českém a moravském regionálním dějepisectví by bylo vhodné použít informace o stavu regionálního dějepisectví v 19. století ze základní historiografické literatury (zvl. František Kutnar – Jaroslav Marek, *Přehledné dějiny českého a slovenského dějepisectví*, Praha 1997; ale i práce Jiřího Štaifa), třebaže by to jeho závěry asi výrazně neposunulo a sám Sankot se v nich přímo

nevyskytuje. Bylo by však potom možné výrazněji porovnat Sankotovu tvorbu s celkovým obrazem regionálních dějin (historické vlastivědy) v té době. To mohou být ovšem náměty na další Štamberovu práci pro případ, že by v tématu hodlal pokračovat.

Po formální stránce oceňuji stručnou, přesto informativně vypovídající obrazovou přílohu, na druhé straně se autor občas nevyvaroval překlepů, výjimečně i chyb v interpunkci. Do budoucna bych mu také doporučoval se vystříhat sklonu k archaickému vyjadřování (ale třeba i příliš stylisticky negativně zatíženému slovu spisek, kterým začíná již úvod).

Bakalářskou práci Františka Štambery rád **doporučuji k obhajobě** a přes některé výše uvedené výtky ji **hodnotím stupněm výborně**.

doc. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

Radošovice 7. 8. 2009